

Sygn. akt XI Ka 321/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSA w S.O. Tamara Pawlak - spr.

Sędziowie: SO Elżbieta Kowalska

SO Katarzyna Żmigrodzka

Protokolant: Katarzyna Zabielska

przy udziale Prokuratora Beaty Syk - Jankowskiej

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2013 r.

sprawy K. S.

oskarżonego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 21 stycznia 2013 r. sygn. akt II 575/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1) uchyla rozstrzygnięcie o nawiazce orzeczonej na podstawie art. 290 § 2 k.k.;

2) na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego K. S. obowiązek naprawienia szkody poprzez wpłacenie na rzecz M. M. kwoty 613 (sześciuset trzynastu) złotych 26 gr;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt XI Ka 321/13

UZASADNIENIE

K. S. został oskarżony o to, że w okresie od dnia bliżej nieustalonego miesiąca maj 2011 r. do dnia 11 kwietnia 2012 r. z działki rolnej w m. S., gm. A., pow. (...), woj. (...), w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał wyrębu w celu przywłaszczenia 5 sztuk drzew gatunku brzoza o łącznej wartości 613,26 zł. na szkodę M. M., tj. o przestępstwo określone w art. 278 §1 kk w zw. z art. 12 kk

Sąd Rejonowy w Łukowie po rozpoznaniu sprawy sygn. akt. II K 575/12 wyrokiem z dnia 21 stycznia 2013 roku uznał K. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za czyn ten na podstawie art. 278 §1 kk w zw. z art. 12 kk skazał go i wymierzył mu karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie tej kary warunkowo zawiesił tytułem próby na okres trzech lat; na podstawie art. 33 §2 kk orzekł wobec

oskarżonego grzywnę w ilości pięćdziesięciu stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę dziesięć złotych; na podstawie art. 290 §2 kk orzekł od K. S. na rzecz M. M. nawiązkę w kwocie tysiąc dwieście dwadzieścia sześć złotych i pięćdziesiąt dwa grosze; zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa dwieście dwadzieścia złotych tytułem opłaty oraz pięćset trzydzieści pięć złotych i dziewięćdziesiąt groszy tytułem wydatków.

Powyższy wyrok, w części dotyczącej rozstrzygnięcia o środku karnym, zaskarżył prokurator Prokuratury Rejonowej w Łukowie. Podniósł następujące zarzuty:

- obrazę prawa materialnego – art. 290 §2 kk przez orzeczenie od oskarżonego K. S. na rzecz pokrzywdzonego M. M. nawiązki w kwocie 1226,52 zł. w sytuacji, gdy oskarżony dokonał wyrębu 5 sztuk brzozy z działki rolnej, a nie z lasu, a więc przepis ten nie mógł tu mieć zastosowania,

- obrazę prawa materialnego – art. 46 §1 kk przez nieorzeczenie od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego, przewidzianego tym przepisem obowiązku naprawienia szkody (lib na podstawie art. 46 §2 kk nawiązki), do czego Sąd był zobligowany stanowiskiem pokrzywdzonego.

Podnosząc powyższe zarzuty apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Łukowie.

Obecny na rozprawie apelacyjnej w dniu 28 maja 2013 r. prokurator popierając zarzuty apelacji co do zasady, zmodyfikował wnioski końcowe apelacji i wniósł o uchylenie orzeczenia o nawiązce i orzeczenie na podstawie art. 46 §1 kk obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 613,26 złotych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zarzuty apelacji okazały się zasadne zaś zmodyfikowane wnioski końcowe na rozprawie w dniu 28 maja 2013 roku zasługiwały na uwzględnienie.

Na wstępie zaznaczyć należy, iż sprawstwo oskarżonego nie budzi wątpliwości jak też decyzja sądu o wydaniu wobec niego wyroku skazującego.

Postępowanie w niniejszej sprawie było prowadzone zgodnie z zasadami procedury karnej, Sąd nie dopuścił się żadnych uchybień tym zakresie. Jednakże wydając zaskarżony wyrok nie ustrzegł się już błędów, wskazanych przez apelującego w środku odwoławczym, w związku z czym zaszła konieczność ich usunięcia w toku kontroli instancyjnej.

Sąd I instancji wydając rozstrzygnięcie o karze i środkach karnych zastosował przepis art. 290 §2 kk, który zawiera obowiązek orzeczenia nawiązki w przypadku skazania za wyrąb drzewa i zasądził od oskarżonego K. S. na rzecz pokrzywdzonego M. M. nawiązkę w kwocie 1226,52 zł. stanowiącą dwukrotną jego wartość. Rzecz jednak w tym, że powyższy przepis ma zastosowanie jedynie w przypadku gdy wyrąb drzewa miał miejsce w lesie. W niniejszej zaś sprawie miejsce popełnienia czynu stanowiła działka rolna, zatem słusznie podnosi apelujący, że przepis art. 290 §2 kk nie ma tutaj zastosowania. Tym samym Sąd meriti stosując powyższy przepis dopuścił się obrazy prawa materialnego poprzez jego niezasadne zastosowanie i orzeczenie nawiązki w podwójnej wysokości wartości wyrąbanego drzewa. W realiach sprawy zgodzić się należy z apelującym, iż możliwym było orzeczenie naprawienia szkody z art. 46 §1 kk względnie zamiast tego - nawiązki na podstawie art. 46 §2 kk.

Sąd Odwoławczy dzieląc zarzuty zawarte w apelacji i uznając za słuszne, zmodyfikowane na rozprawie apelacyjnej w dniu 28 maja 2013 r. wnioski końcowe apelacji prokuratora, tj. o uchylenie orzeczenia o nawiązce i orzeczenie na podstawie art. 46 §1 kk obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 613,26 zł., uwzględnił je w całości i zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił rozstrzygnięcie o nawiązce orzeczonej na podstawie art. 290 §2 kk; na podstawie art. 46 §1 kk orzekł wobec K. S. obowiązek naprawienia szkody poprzez wpłacenie na rzecz M. M. kwoty 613 złotych i 26 gr.

Nie stwierdzając nadto uchybień procesowych z art 439 § 1 kpk ani też rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec niego kary – Sąd Odwoławczy zaskarżony wyrok w pozostałej części utrzymał w mocy.

Orzeczenie o wydatkach postępowania odwoławczego zapadło na podstawie §3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z dnia 15 października 2001 r.).